

ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Интрацелен индекс	Дата
ВСС - 15044	12-12-202

ДО
СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ГРАД СОФИЯ

ОТГОВОРИ

от

от Димитър Маринов Димитров, съдия в Районен съд - Поморие
кандидат за заемане на длъжността Административен ръководител - председател на
Районен съд - Поморие

на въпроси, поставени от Български институт за правни инициативи

Уважаеми членове на съдийската колегия на ВСС,
Уважаема госпожо Гяурова-Вегертседер,

Представям на Вашето внимание отговорите на въпросите, поставени от БИПИ, към мен, в качеството ми на кандидат за заемане на длъжността Административен ръководител - председател на Районен съд - Поморие, както следва:

По въпрос № 1, относно течащата в публичното пространство дискусиата за промени в Конституцията на Република България в частта за съдебната власт и релевантният начин да се чуе мнението на магистратите в този процес.

Отговор: Промените в Конституцията относно съдебната власт са от изключителната компетентност на законодателя. Не ми е известно да е изготвен и представен за обсъждане конкретен законопроект в тази насока, който да даде възможност на гражданите, в това число и на магистратите, да изразят становището си по него, което може да стане както чрез общите събрания на магистратите, така и чрез съответните съсловни организации.

По въпрос № 2, относно взетото от СК на ВСС решение да не се прилагат нито един от 4-те разработени модела за реформа на съдебната карта, както и дали концесията за общностен съд с по-висока ангажираност на съдиите в живота на дадена общност може да бъде алтернатива за преформатиране на съдебната карта.

Отговор: Запознат съм с обсъжданията и аргументите, които се изложиха на заседанието на ВСС, на което бе взето решението, посочено във въпроса. Смятам, че решението е правилно. То не представлява отказ от извършване на съдебна реформа, а констатиране на безспорното обстоятелство, че същата изисква координиране и общи усилия не само на съдебната, а и на останалите власти. Съдебна реформа, под каквато и

да е форма, не може да се проведе без в необходимостта и полезността от същата да бъде убедена местната общност. Такава убеденост в момента не е налице. Считаю за необходимо да отбележа, че не следва да се поставя знак на равенство между проведената реформа в прокуратурата и предстоящата такава в съдилищата. Последните са ангажирани с всички проблеми на общността, респ. на гражданите /вещни, облигационни, административни и пр./, поради което и за разлика от прокуратурата, намеренията за промяна в съществуващото положение срещат значително по-голяма реакция в обществото, като тя по правило е негативна.

По въпрос № 3, относно неравномерната натовареност на съдилищата.

Отговор: Проблемът е многоаспектен и сложен. Съдиите разглеждат и решават толкова дела, колкото постъпват в съда, съответно върху равномерността на натоварването влияе броя на съдиите, а тази преценка е предоставена на ВСС. Освен промяна в щатове /увеличаване този на натоварените съдилища, респ. намаляване на ненатоварените/, положителна стъпка е въвеждане на възможността за централизирано разпределение на т.нар. заповедни производства. Върху натовареността влияе и местната подсъдност на делата, но последната е законодателен въпрос.

По въпрос № 4, относно разликата във възнагражденията на съдиите от различни инстанции.

Отговор: Факт е, че „ножицата“ във възнагражденията на съдиите от различните инстанции се увеличава, немалко са мненията, че разликата е прекомерна или ако не е, то ще стане такава при запазване на сегашния модел на увеличение на възнагражденията /с еднакъв процент за всички/. Налице са препоръки, изследвания и предложения, включително и такива на БИПИ, които са добра основа да се преодолява проблема, като въпрос за целесъобразност е кое от предложенията да бъде избрано, или поне да послужи като основа за бъдещо разрешение в тази насока.

По въпрос № 5, относно ЕИСС.

Отговор: Дигитализацията на правораздаването е неизбежна и то не само защото е законово закрепена, а тъй като такива са реалностите на съвременното, поради което изграждането и въвеждането на ЕИСС според мен бяха стъпки в правилната посока. Несъмнено при въвеждането на ЕИСС бяха налице множество несъвършенства, наложиха се промени, системата според мен продължава да бъде неинтуитивна и като такава времеемка, но са налице и несъмнени положителни ефекти от прилагането на същата – осигурена възможност на страните за бърз и ефективен достъп до делата, улесняване на комуникацията между съда и страните, а и между съдилищата, в това число както между равни такива по степен, така и с оглед инстанционното взаимодействие, поради което системата трябва да бъде развивана и надградена.

По въпрос № 6, относно задължителната медиация.

Отговор: Несъмнено и най-лошата слогодба е по-добра и от най-доброто съдебно решение, поради което страните в спора следва да бъдат напътствани и насърчавани за доброволното му разрешаване, като съдиите никога не са пестили усилия в тази насока. Независимо от това съм по-скоро скептичен, че търсената със задължителната медиация цел ще бъде постигната, още повече при съобразяване на обстоятелството, че

В обхвата на медиацията попадат и спорове, които са с правна сложност и като такива разрешаването им изисква значителни професионални познания. Немаловажен е и въпросът, че практическото приложение на задължителната медиация ще доведе до сериозни проблеми, поради липса на помещения, техника и пр.

По въпрос № 7, относно съдийското самоуправление.

Отговор: В т.нар. „малки“ съдилища, включително и в съда, в който работя, съдийското самоуправление съществува и работи на практика далеч преди законното му уреждане. Общите събрания притежават конкретни правомощия по отношение състави, специализация, натовареност подпомагат ефективно дейността на административния ръководител, като разглеждат поставените от него въпроси, а и са своеобразен коректив на административния ръководител, предвид възможността да изразят становища по въпроси, свързани с организацията на дейността на съда, които са от компетентността на председателя. В ПРС съдийското самоуправление се прилага ефективно, на практика ежедневно, което следва да продължи и в бъдеще.

По въпрос № 8, относно дисциплинарните правомощия на административния ръководител, следва ли по отношение на съдиите да се прилагат всички състави на нарушения по чл.187 КТ, както и относно границата между реализирането на дисциплинарната отговорност и административния натиск и произвол от административния ръководител.

Отговор: Правомощията на административния ръководител по отношение на редови съдия откъм прилагане на дисциплинарни мерки са уредени в ЗСВ, действията на председателя в този аспект подлежат на контрол от ВСС, решенията на който могат да бъдат обжалвани по реда на чл.323 ЗСВ. Налице е ясна законова рамка, включваща гарантирано право на защита на засегнатия субект, а преценката за законосъобразност на действията на административния ръководител е на ВСС, респ.ВАС.

09.12.2022 г.

С УВАЖЕНИЕ:

/Димитър Димитров